LIBRIS | We know books

VIAȚA, ACATISTUL ȘI PARACLISUL SFINȚILOR MUCENICI ZENOVIE EPISCOPUL ȘI SORA SA, ZENOVIA

(30 octombrie)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2021

LIBRIS | We know books

CUPRINS

Viața Sfinților Mucenici
Zenovie episcopul
și sora sa Zenovia 3

Acatistul Sfinților Mucenici
Zenovie episcopul
și sora sa Zenovia 13

Paraclisul Sfinților Mucenici
Zenovie episcopul
și sora sa Zenovia 58

LIBRIS | We know books

Acatistul și Paraclisul au fost aprobate de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin Hotărârea nr. 773 din 25 februarie 2021.

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Aurelia Droană
Corectură: Justinian Constantinescu
Copertă: Laura-Raluca Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Viața, Acatistul și Paraclisul Sfinților Mucenici Zenovie Episcopul și sora sa, Zenovia (30 octombrie)/ lucrare publicată cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.- Bucureşti: Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă, 2021
ISBN 978-973-616-644-0

2

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-644-0

VIAȚA SFINȚILOR MUCENICI ZENOVIE EPISCOPUL ȘI SORA SA ZENOVIA

Sfinții Zenovie și sora lui, Zenovia, s-au născut din părinți dreptcredincioși, pe nume Zenovie și Tecla, în cetatea numită Egeea*, în ținutul Ciliciei, din Asia Mică, în prima jumătate a secolului al III-lea după Hristos. Când cei doi frați erau încă tineri, părinții lor au adormit în Domnul, lăsându-le multe averi. Atunci ei, văzând deșertăciunea

* Sau *Aegeae*, numită și *cetatea egeilor*, ale cărei ruine se află astăzi lângă orașul Yumurtalîk din Turcia.

LIBRIS We know books

acestei lumi, s-au sfătuit ca, lăsând toate, să urmeze lui Hristos. De aceea, Zenovia a încredințat fratelui ei partea sa de avere, pentru a fi împărțită celor nevoiași, și viețuia în sărăcie de bună voie și în liniște, păzindu-și fecioria pentru Mirele ceresc și având ajutor pe Dumnezeu, care o apăra de toate ispitele trupului, ale lumii și ale diavolului. Iar Zenovie, luând amândouă părțile de avere, le-a împărțit celor lipsiți, încât a ajuns și el ca unul dintre săraci. Dar Dumnezeu, Cel ce poartă grijă de sărmani și nu-i părăsește pe cei ce nădăjduiesc în El, i-a dăruit lui Zenovie darul de a tămădui bolile, de a izgoni duhurile necurate din oameni,

de a mângâia pe cei mâhniți și de a-i ajuta pe cei aflați în primejdie. Astfel, prin rugăciunea și binecuvântarea sa, Sfântul a vindecat de cancer la piept pe o femeie credincioasă din Antiohia, precum și pe soția dregătorului păgân Indos din altă cetate. Această minune a adus la Hristos pe cea vindecată, pe soțul ei și pe copiii lor, botezându-se toți în dreapta credință. Pentru aceste fapte bune și faceri de minuni, Sfântul Zenovie a fost ales episcop în acea cetate, conducând bine Biserica lui Dumnezeu, ajutând și neîncetat făcând bine poporului și tămăduind pe cei neputincioși. În timpul persecuției împotriva creștinilor, poruncită de împăratul Dioclețian (284-305),

LIBRIS | We know books

în părțile Ciliciei a venit un dregător crud, cu numele Lisias, ca să-i chinuiască pe toți cei ce mărturiseau numele lui Hristos. Mai întâi au fost prinși trei tineri creștini, frați după trup, Claudiu, Asterie și Neon, pe care i-a chinuit în multe feluri, iar pe urmă i-a pironit pe cruce, afară din cetate (pomeniți, împreună cu sora lor, Neonila, în 30 octombrie). Atunci, auzind Lisias despre Sfântul Zenovie, episcopul creștinilor, a trimis pe ostași să-l prindă și, aducându-l înaintea sa, i-a zis: „Îți pun înainte două lucruri: viața și moartea. Viața, dacă te vei închina zeilor, și moartea, dacă nu te vei închina. Deci să-ți alegi ceea ce voiești: sau să aduci jertfă zeilor noștri și

vei fi viu, ba încă te vei bucura și de cinste de la noi, sau, de vei rămâne în nesupunerea ta, îndată vei fi supus cumplitelor chinuri și vei muri amarnic". Iar Sfântul Zenovie cu îndrăzneală a răspuns: „Viața vremelnică, fără Hristos, nu este viață, ci curată moarte; iar moartea pentru Hristos nu este moarte, ci viață fără de moarte. Deci, mai bine vreau să mor pentru Hristos cu moarte vremelnică și în veci să fiu viu întru El, decât să mă lepăd de El pentru vremelnica viață și în veci să fiu chinuit în iad". Auzind acestea, dregătorul a poruncit ca pe Sfânt să-l dezbrace și, spânzurându-l pe un lemn, să fie bătut fără milă și să-i străpungă trupul cu așchii de

LIBRIS We know books

lemn. Atunci, aflând sora lui, fericita Zenovia, că fratele ei, Sfântul Zenovie, pătimește pentru Hristos, a alergat la locul unde era chinuit și, văzându-l rănit, s-a aprins de râvnă sfântă și a înaintat spre chinuitor, zicând: „Sunt creștină și Îl mărturisesc pe același singur Dumnezeu și pe Domnul nostru Iisus Hristos, ca și fratele meu. Deci, poruncește să mă chinuie și pe mine ca pe fratele meu cel iubit, că același pahar al pătimirilor voiesc și eu să-l beau și cu aceeași cunună să mă încununez". Iar chinuitorul, mirându-se de acea îndrăzneală a Sfintei Zenovia, i-a zis: „O, femeie, nu dori a te pierde pe tine și nu veni la o necinste ca aceasta, unde ai să rabzi rușine

și durere, căci vom porunci ca să fii dezbrăcată și îndată te vei umple de rușine și, când vom începe să-ți chinuim trupul tău, grele dureri te vor cuprinde. Deci te sfătuiesc: jertfește zeilor și te vei izbăvi de toate răutățile". Iar Sfânta a răspuns: „Mai mare rușine aduce goliciunea sufletească, decât cea trupească, și mai dureroase sunt chinurile veșnice, decât cele vremelnice. Deci, de vreme ce în Hristos m-am îmbrăcat (*Galateni* 3, 27) și *m-am răstignit cu Hristos* (*Galateni* 2, 20), nu mă tem de mâinile chinuitorilor. Fă ce voiești, că nu mă vei întoarce de la Hristos, Domnul meu". Iar prigonitorul îndată a poruncit să o dezbrace și s-o bată la fel ca pe Sfântul Zenovie,

LIBRIS We know

fratele ei. Apoi au pregătit un pat de fier înroșit în foc și pe acela i-au întins pe amândoi și au pus foc dedesubt, zicându-le în batjocură: „Să vină Hristos ca să vă ajute". Iar Sfinții răspundeau: „Iată, Hristos al nostru este cu noi, dar tu nu-L vezi, din pricina întunericului necredinței tale. Iată, El ne răcorește cu roua din cer a harului Său și nu ne îngrijim de chinuri". După aceasta, i-au aruncat într-un cazan clocotit, dar Sfinții au rămas nevătămați și, stând ca într-o apă călduță, cântau psalmul lui David: *„Ne-ai izbăvit pe noi, Doamne, de cei ce ne necăjesc* și *pe cei ce ne urăsc i-ai rușinat"* (*Psalm* 43, 9). La sfârșit, chinuitorul a poruncit ca ei să fie scoși afară din cetate și să li se

taie capetele. Iar Sfinții au mers la moarte cu bucurie nespusă și, sosind la locul unde aveau să fie tăiați, s-au rugat, zicând: „Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, că ne-ai învrednicit să ne ostenim cu nevoință bună, *alergarea s-o săvârșim și credința s-o păzim* (cf. *2 Timotei* 4, 7). Deci, fă-ne părtași slavei Tale și numără-ne în ceata celor ce au bineplăcut sfântului Tău nume, că binecuvântat ești în veci". Când au sfârșit rugăciunea, îndată s-a auzit un glas din cer, făgăduindu-le lor cununi și chemându-i întru odihna cea veșnică. La auzul acestui glas, mulți dintre cei care erau de față au crezut în Hristos. Apoi călăii au tăiat capetele Sfinților, iar